

sonlige Stilling til Sagen, og om intet Andet.

Sindberg: Den ærede Folkethingsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds udtalte sig igaar om, at han naturligviis vilde slutte sig til Ministeriet, og at han baade selv for sin Person og ogsaa uden al Tvivl ved sine Venner her paa Rigsdagen vilde stemme for Antagelsen af det kongelige Budskab, men den samme ærede Rigsdagsmand søiede til, at disse Renunciations-, Cessions- Acceptationsacter og Forstfkringsbreve, som have været denne Rigsdag forelagte, vare Documenter, som ikke her kom i Betragtning, at denne Rigsdag vilde overføre Thronen engang ved sin Gave til Prinds Christian af Glücksburg, og den ærede Folkethingsmand mener vistnok, at han er i fuldkommen Overensstemmelse med det kongelige Budskab og alle de Actstykker, som ere denne Rigsdag forelagte, men jeg skal tillade mig at gøre ham opmærksom paa, at han er i en fuldkommen Misforstaaelse om ikke med sig selv, saa dog med disse Papirer; thi det er ganske vist og klart, at disse Renunciationer ere optagne og nævnte i selve det kongelige Budskab, og den, som siger, at han vil antage det kongelige Budskab, skal ikke mene, at kunne kaste disse Papirer fra sig, og naar Prinds Christian af Glücksburg engang bestiger Danmarks Throne, saa vil han vistnok staae paa sin Ret, naar han siger, at han er kaldet til denne Værdighed, ikke af den danske Rigsdag, men just ved disse Afstaaelser, disse Afkald, som ere givne, hvorimod den danske Rigsdag kun er kaldet til at give sin Tilladelse til, at han i sin Levetid fører Sceptret med Tilfidesættelse af den 37te § i Kongeloven. Det gaaer virkelig ei an, at man overseer dette; det gaaer ikke an, at vi sige: vi ville antage det kongelige Budskab, naar vi dog ville kaste det Allermeste bort. Jeg for min Deel kan ikke gaae ind paa at antage det kongelige Budskab ikke for alle disse Actstykkers Skyld, men for denne ene Linies Skyld: at „al Arveret efter Kongeloven skal ophæves.“ Men den ærede Rigsdagsmand, som holdt paa dette, mener, at han kan kaste alt det Andet bort og dog antage det kongelige Budskab og deri mener jeg, der ligger en

Selvmodsigelse, og jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at det er ikke i alle disse Actstykker, jeg har læst, men det er i de diplomatiskke Forhandlinger, som have fundet Steb i denne Sag, det er i Warschauerprotokollen af 5te Juni 1851 saa klart udtalt, at H. S. Majestæt Kongen af Danmark kun kan faae denne Combination istand ved og formedelst de Afkald, som ere givne af de nærmestberetigede Personer, og at det saavel er Kongen af Danmark som de øvrige europæiske Magter vigtigt, at ikke een Persons Ret krænktes ved denne Afstaaelse af Kronen til Prinds Christian, saaledes som det er først begrundet i Warschauerprotokollen og siden vedtaget i Londounertractaten. Det er Noget, som jeg holder paa, fordi jeg mener, at det er vigtigt ikke alene for ethvert Menneske, men ogsaa vigtigt for Land og Folk, at Alting gaaer lovligt til, at det virkelig bliver saaledes ordnet, at man ikke kan sige, at der er tilfidesat noget Menneskes Ret. Men dersom vi ville mene, at vi umiddelbart og ved en Bestemmelse her paa Rigsdagen kunde kalde netop Prinds Christian af Glücksburg eller hvilken som helst anden Person til den danske Throne med Forbigaaelse af de arveberetigede Personer, saa begynde vi med en Uret og den, som vil begynde med Uret og bygge derpaa, skal i Sandhed ikke vente at høste Belsignelse deraf. Nu, jeg skulde dog, da vor Regjering, da vort Ministerium vistnok har havt overmaade megen Uleilighed for at bringe denne Sag igjennem, og da den har fundet saa villig Understøttelse iblandt de udenlandske Magter, som man vist ikke til enhver Tid kan være istand til eller gjøre Regning paa, finde, at det var i sin rette og gode Orden, at vi sagde Ja til Alt, hvad Tractaterne have indrømmet, og det er det, som jeg vil, men fordi jeg ikke kan paa nogen Maade finde mig i, at al Arveret efter Kongeloven skal ophæves, saasnart Mandstammen uddøer, derfor nødes jeg, saa ugerne jeg ogsaa vil, til at sige Nei.

Tscherning: Det gjør mig meget ondt, at jeg skal bebyrde Forsamlingen med en længere udsproget Forhandling om denne Sag, men der er gjort en Paaastand, som jeg ikke